

Kovács András Ferenc
VÁSÁRHELYI VÁSÁR

Kovács András Ferenc

VÁSÁRHELYI VÁSÁR

VERSEK KICSIKNEK, NAGYOKNAK

Deák Ferenc rajzaival

Koinónia, 2003

A könyv megjelenését támogatta
Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma
Nemzeti Kulturális Alapprogram

© Koinónia, 2003

© Kovács András Ferenc, 2003

© Deák Ferenc, 2003

Descierea CIP a Bibliotecii Nationale

KOVÁCS ANDRÁS FERENC

Vásárhelyi vásár: versek kicsiknek, nagyoknak /

Kovács András Ferenc. – Kolozsvár [Cluj-Napoca]: Koinónia, 2003

ISBN 973 8022 61 4

821.511.141-1

Napsugár-csízó

Vándorol a napsugár:
magát ontja bőven!
Merre szállhat, merre jár
a tág esztendőben?

Télidőn a napsugár
jégcsapokon csúszkál,
arcot csípked, pirult cimpát
veresebbre húzgál.

Majd a csillogó havon
farsangolni illan:
köddel tömött felhők közül
néha visszavillan.

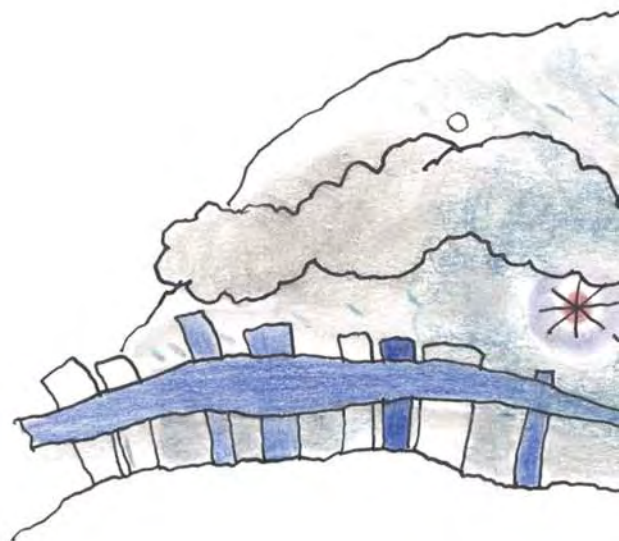
Tavasszal a napsugár,
ha a fagy felenged,
tenyerében madárfüttyöt,
rügyeket melenget.

Örömeben ficáncol,
ághegyen cikázik –
szirmot rezzent, pillét lehel,
fűre fekszik, játszik.

Nyáridőn a napsugár
zöldet özönöltet:
záporokkal lomboztatja,
zörgeti a földet.

Patak hátán csörgedez,
búzatáblán csordul,
s tarlót tikkaszt, ha jókedve
hevesebbre fordul.

Ősszel víg a napsugár:
szüretkor gerezdet
szopogat, s az öreg lugas
résein bereszket.

Rét fölött, a légen át
falevelet lenget:
rozsdás erdők terebélyén
rideg szelet penget.

Tél jön ismét, már a fény
széncinkét diderget,
s deres égig ragyogtatja
még a déli kerttet...

Vándorol a napsugár
egész esztendőben:
merre járhat, merre száll
szét a tág időben?

Boldogasszony hava

Haranglábon varjak törvényt zsinatolnak,
Havak alatt falka ösvényt szimatolgat...
Monostori dűlőn böllér disznót perzsel –
Kondul üres mennybolt, mint templomi persely.

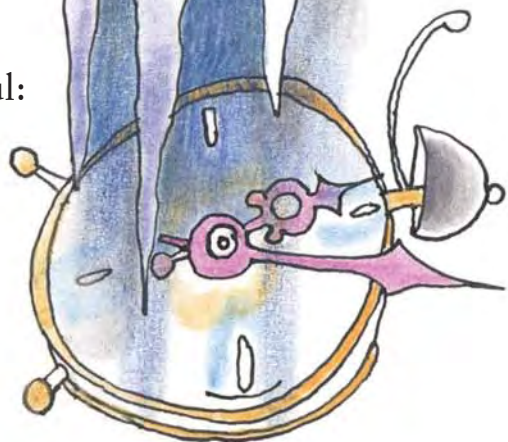

Erdélyi tél

Mindent befújnak, fednek zord havak.
Jégcsap-szakáll csüng bölcs kunyhó-ereszrül:
Karmos szelek zimankót hordanak
Aggult időben, Erdélyen keresztül.

Vén fák az erdőn fölcsikorganak,
Húnyt csillagképek régi fénye rezdül,
S az égi órák visszaforganak...

Aggult időben, Erdélyen keresztül
Karmos szelek zimankót hordanak,
Jégcsap-szakáll csüng bölcs kunyhó-ereszrül:
Mindent befújnak, fednek zord havak.

Tibeti gyermekdal

Szépen kérlek, Nagy Hódémon,
Ne fújj át rozzant bódémon,
Mert az nékem magtár, raktár,
Holdnaptárral pörgő kaptár!
Benne prémek, arak, jakvaj –
Jaj, ne érje harag, vak baj!
Ne törj át keskeny bódémon:
Esdőn esdek, Szent Hódémon!

Télutó

Jöjj, tavasz, ó, gyere, jöjj el!
Fölhagy a medve a böjttel:
barlangból kifelé mászkál,
mancsa ma négyfele császkál!

Csúszik a jégen a medve,
hempereg elheveredve:
hófoltot szimatol, dörmög,
s megy köszörülni a körmöt.

Medve sem érti – mivégre
bámul a medve az égre?
Keskeny még a sugár – csalfán
nem nyalogatja a talpán!

Jó tavasz, ó, gyere tényleg!
Medve örüljön a fénynek:
már ezután sose fázzék,
fák derekán citerázzék!

Farsangi bolondságok

Szamos-lankán bagolyul
Beszélnek a szarkák,
Birkák nyírják a juhászt
S a komondor farkát.
Kolozsvártól Szatmárig
Csépelik a barkát,
Szamár csapol kolbászból
Ünnepi kadarkát...

Maros partján a medvék
Erdészt legelésznek,
Ürgelyukban alispán
S berbécs egerészget.
Gernyeszegen hat kandúr
Gerlét begyerészget,
Sáromberkén sarkantyús
Kecskék lepetéznek.

Olt partján a csíkiak
Verebet patkolnak,
Csíkásznak a csikaszkok,
Vén csukák papolnak.
Háromszéken kocsonyát
Fakutyák csaholnak,
Holnaptól a disznók is
Ugatják a holdat.

A Küküllők mentiben
Kopik a lúd talpa:
Láncos ökör sem pihen,
Agg üsző sem csalfa!
Bikafalván s Bögözön
Túl fekszik Betfalva:
Táncra pördül, kurjongat,
Aki nincs meghalva!

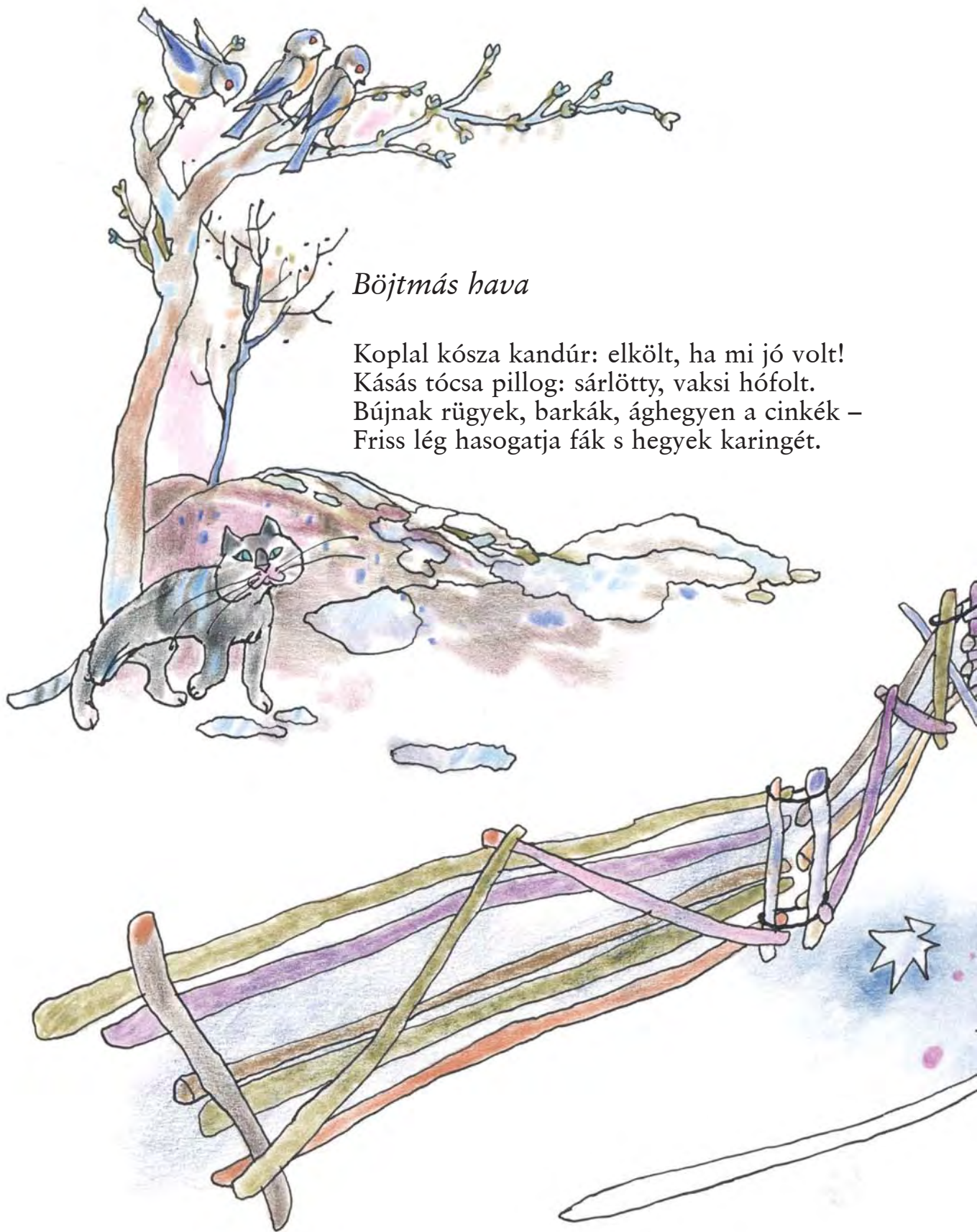
Egeresi nóta

Pertó, pertó, pertó,
Egeresi tyúktepertő:
Harminc egér rágja,
S hoppon marad tizenkettő.
Sajtot adnék annak az egérnek,
Ki nem áll bé macskapecsenyének!
Édes egerecske,
Sose gyere Egeresre!

Kis lyuk, nagy lyuk, mély lyuk,
Egeresi vén egérlyuk:
Harminc egér lakja,
S tizenkettő végleg szétfut.
Sajtot adnék annak az egérnek,
Ki nem megy el macskapecsenyének!
Édes egerecske,
Sose gyere Egeresre!

Böjtmás hava

Koplal kósza kandúr: elkölt, ha mi jó volt!
Kásás tócsa pillog: sárlötty, vaksi hófolt.
Bújnak rügyek, barkák, ághegyen a cinkék –
Friss lég hasogatja fák s hegyek karingét.

Éjszaka a havason

Akad báránysült, túró, hagyma, orda –
Sajttal etetlek, megitatlak téjjel...
S ha farkashorda ordít majd a holdra –
Beléreszket, fél künn a gyapjas éjjel.

Az álom ellep, csillagok lobognak,
Az álom, mintha messzi láng fon át –
Gyerektenyérbe, míg egek forognak,
Álmodj egyetlen szem kis áfonyát.

Az ismeretlen bőregér

A bőregér, a bőregér,
Az ismeretlen, névtelen,
Az ős, álmatlan öregér:
Ő virraszt minden éjjelen!

A bőregér csak bőregér –
Nem Bagamér, sem Ladamér!
De dőre fényről Ő regél,
Ki barlang-mélyben vadon él!

Az ismeretlen bőregér
Csapong a légben névtelen,
De őrködik, hisz öregér
Aludni végleg képtelen!

A bőregér csak bőregér,
Mert bőre van, bár nem egér!
Tetőre tér – a szőre dér,
De szárnya bőr, mert denevér!

Szállong a fenti bőregér,
Az ismeretlen, névtelen,
Virraszt, kereng, mint öregér:
Ő röpköd minden éjjelen!

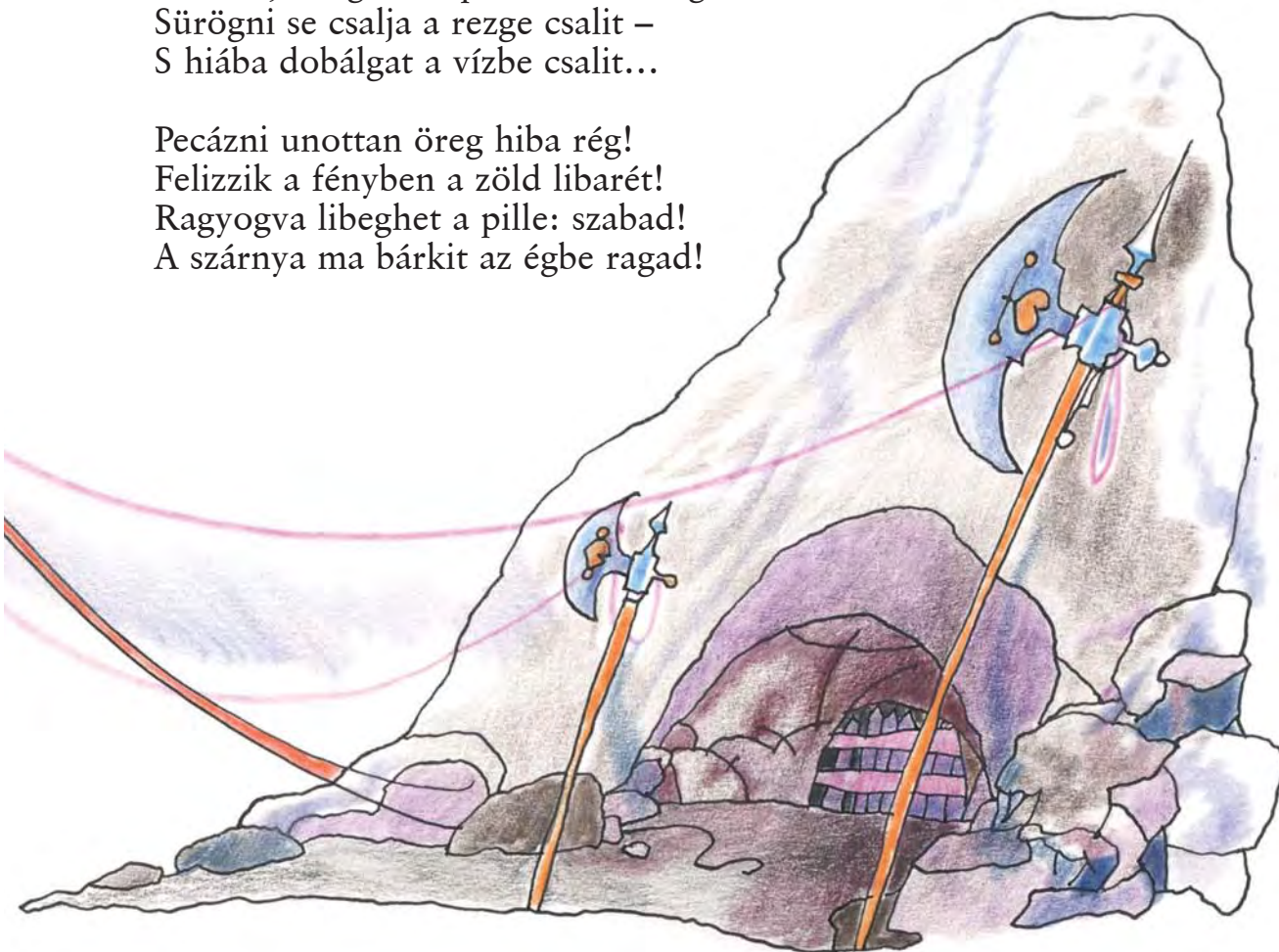

Tavasztó

Gyerünk a cserébe, ha szarka csörög!
Bolond, ki egész nap a tón ücsörög!
Sürögni se csalja a rezge csalit –
S hiába dobálgat a vízbe csalit...

Pecázni unottan öreg hiba rég!
Felizzik a fényben a zöld libarét!
Ragyogva libeghet a pille: szabad!
A szárnya ma bárkit az égbe ragad!

Japán part

Tarka napernyők
át a csatornán: csilló
vízbuborékok...

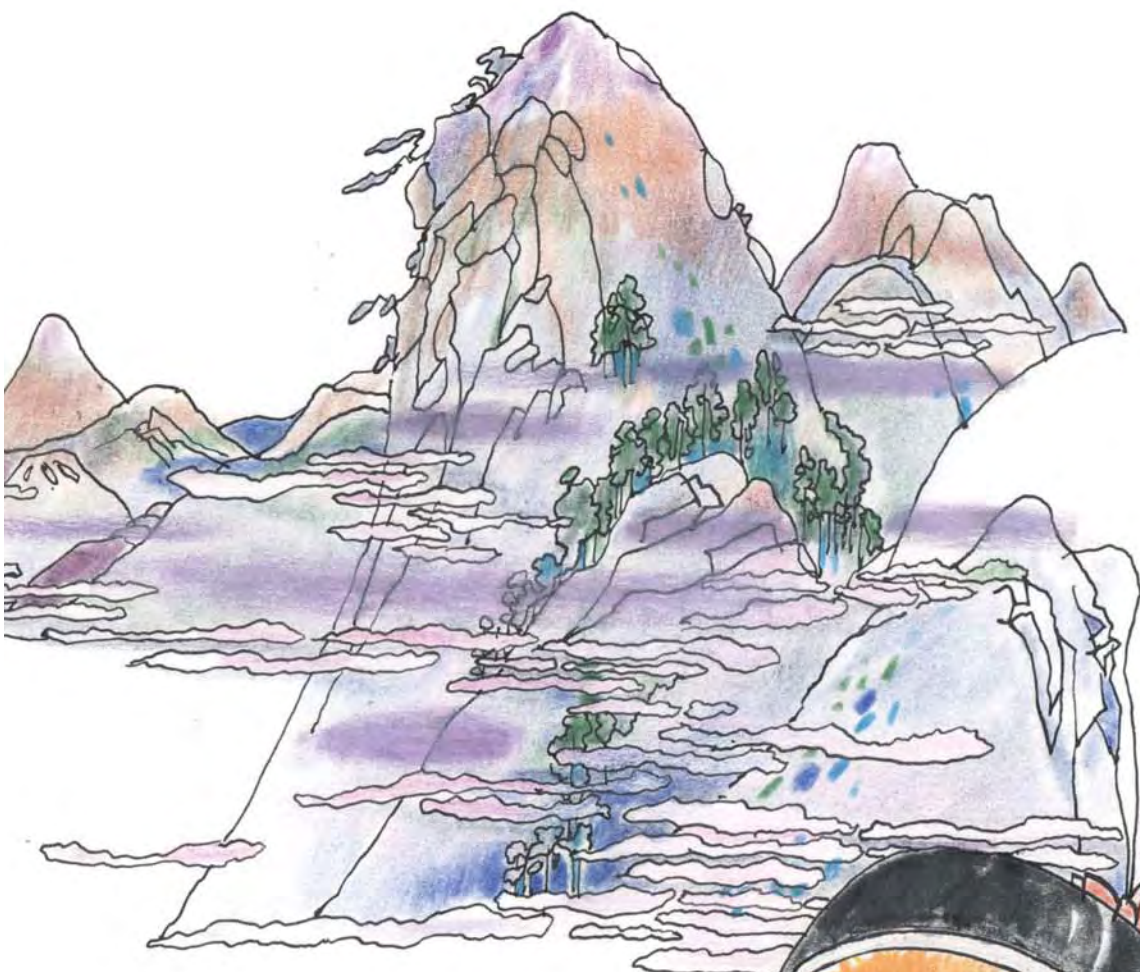
Japán nyár

Két körte rezzen,
pihés barack hasad szét!
Gyümölcs-szedő lány.

Japán lány

Hullámzó sötét
tenger, sajka, szigonyfény –
fésű a hajban!

Japán kert

Őszül a tenger,
lombja hull: ó, ködökben
lengő sziklakert!

Japán hegy

Meredeken át
majd hegyi fogadó vár:
megpihenünk, szív!

Japán dal

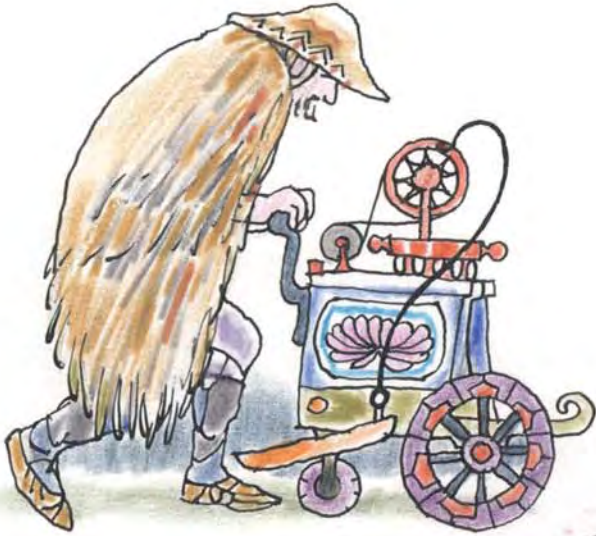
Messze földeken
árnyékot vetsz lelkemen,
feketerigó!

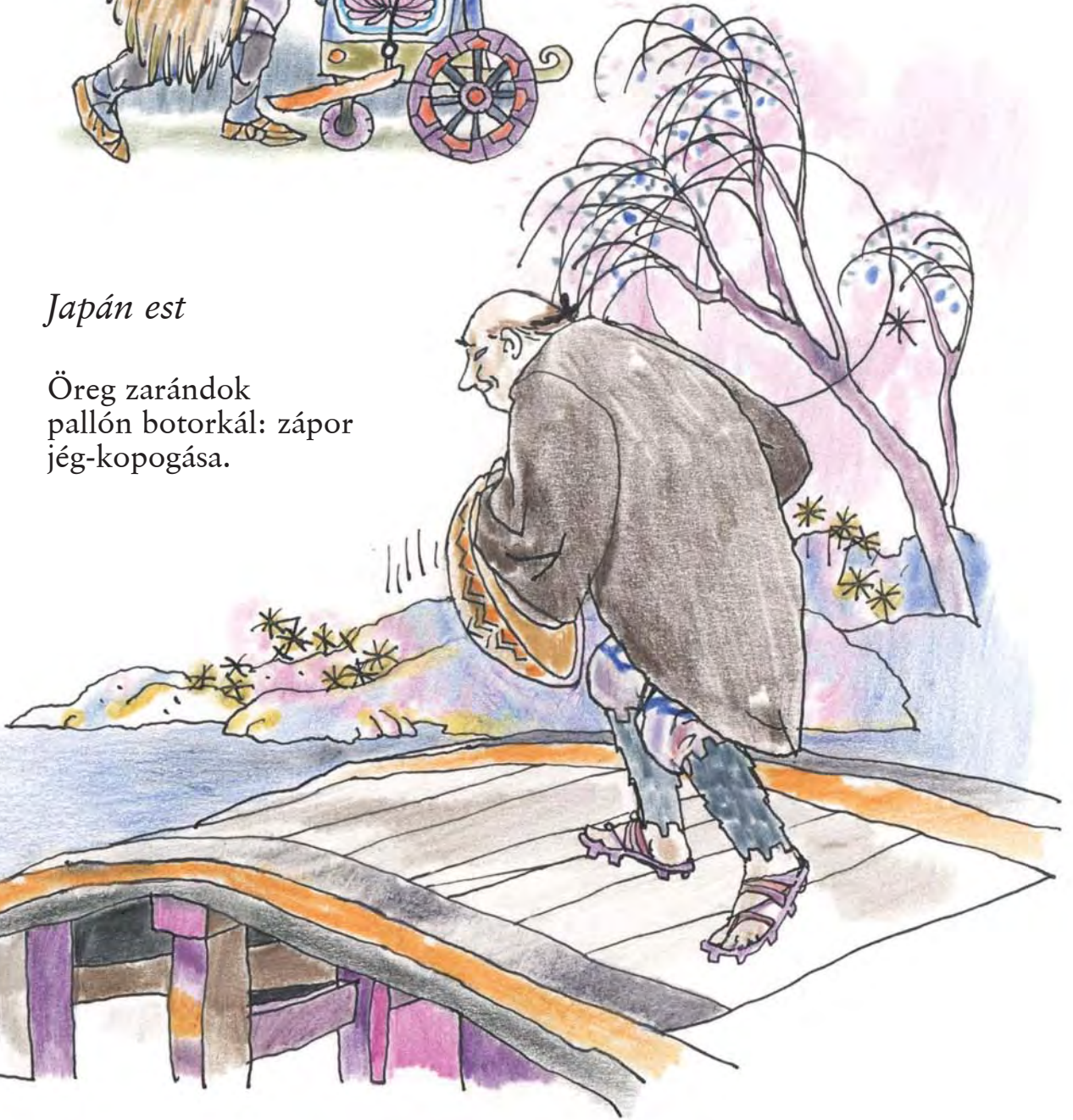
Japán út

Vándorló kunyhó:
vén köszörús közeleg
szalmakabátban.

Japán est

Öreg zarándok
pallón botorkál: zápor
jég-kopogása.

Júniusi gombászás

Vasárnap kóborolhatsz
Eső után a Bükkben:
Bármerre lépsz, a földből
A gombafő kibükken.

Csiperke, szegfűgomba
Pazar lesz paprikásnak,
Pereszke meg tinóru
Jó lesz ebédre másnap.

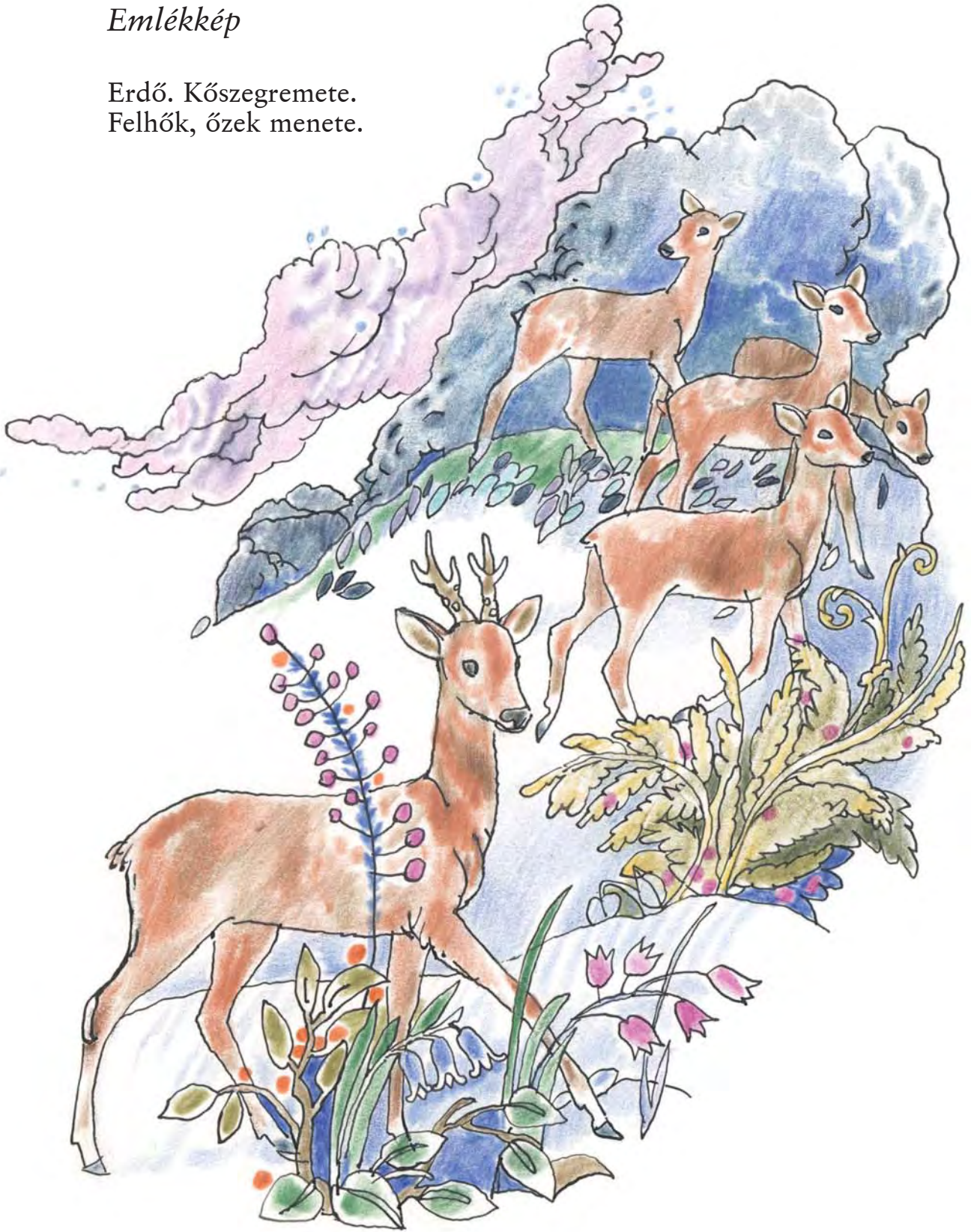
Királyvargánya is nő!
Van róka-gomba, őzláb!
Siess, mert nemsokára
A Nyár kecses nyomába
A kósza, lomha Ősz lép!

Emlékkép

Erdő. Kőszegremete.
Felhők, őzek menete.

Szentábrahámi zápor

A vén Zsidóhegy omló
vállára szállt a felhő:
tollázkodik gyümölcsös,
borzong a lázi erdő.

Rezzenti már a bükköst
a pörgő zápor árnya:
a Gagy vizére röppen
a nyár gyors fecskeszárnya.

Szentábrahám fölé leng,
remeg, cikáz a telt hő:
lezúg magas hazákból
a fény, a láz, a felhő!

Vásárhelyi vásár

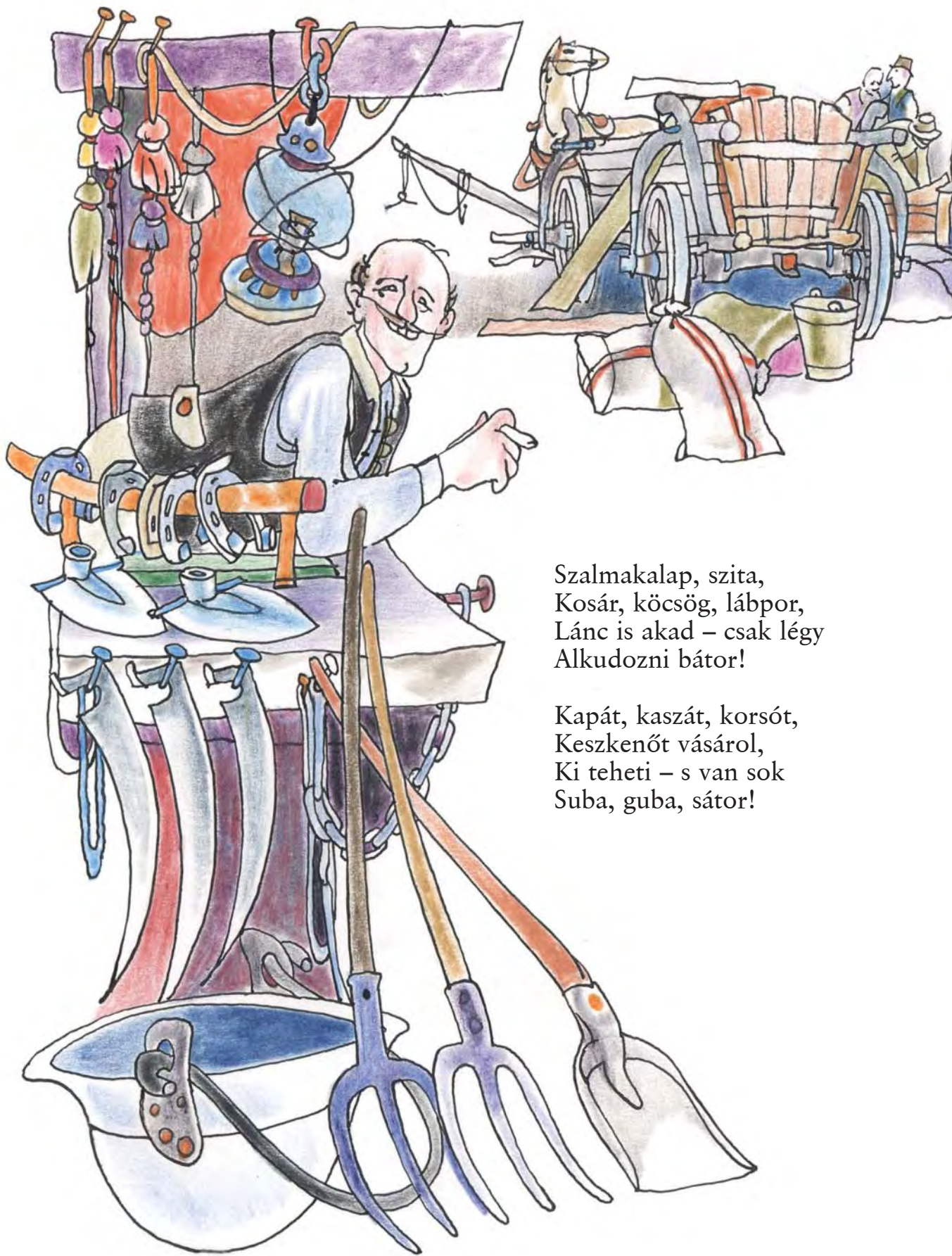
Vásárhelyi vásár,
Székely szekértábor:
Tükrös szívvel tömött
Mézeskalács-sátor!

Csizmát kínál Sándor,
Bicskát csinál Gábor,
Bámész népség nyüzsög,
Mond, kiabál, csápol.

Pecsenyesütők közt
Kóbor eb téblábol:
Szimatolhat ingyért,
Ha füstöl a sátor.

Szalmakalap, szita,
Kosár, köcsög, lábpor,
Lánc is akad – csak légy
Alkudozni bátor!

Kapát, kaszát, korsót,
Keszkenőt vásárol,
Ki teheti – s van sok
Suba, guba, sátor!

Fölhevült fejekre
Az új kucsma ráforr –
Hőségben a pénz is
Illan, mint a kámfor!

Borvizet bugyogtat
Hűsebb pincegádor,
Ha bágyaszt a piac,
Forró ponyva, sátor.

Bicskát fenet Sándor,
Csizmát vehet Gábor –
De hirtelen dördül,
Lezuhog a zápor...

Elázik a vásár,
Elveri a zápor:
Vásárhelyen volt-nincs
Székely szekértábor!

Marossárpataki nyár

Időm pereg: megérett, nagy kalász.
Elporzó fény: fiúcska nyargalász...
A Nap gurul: most lángoló golyó csak.
Zöld, súlyos álmom: lüktető folyószag.
Lélegző föld: kibomló, szőke nyár!
Hegyen harangszó: már későre jár.
A ház fölött rég megjelent a csillag:
Kamillaörvény terjeng s mentaillat...

Kisasszony hava

Gyermekek ferednek, fickándó menyhalak.
Az idő is csupasz: csigaképpen halad...
Csillag hull, homálylik, elkullog a horgász.
Gomolygó füzesben csak szúnyograj portyáz...

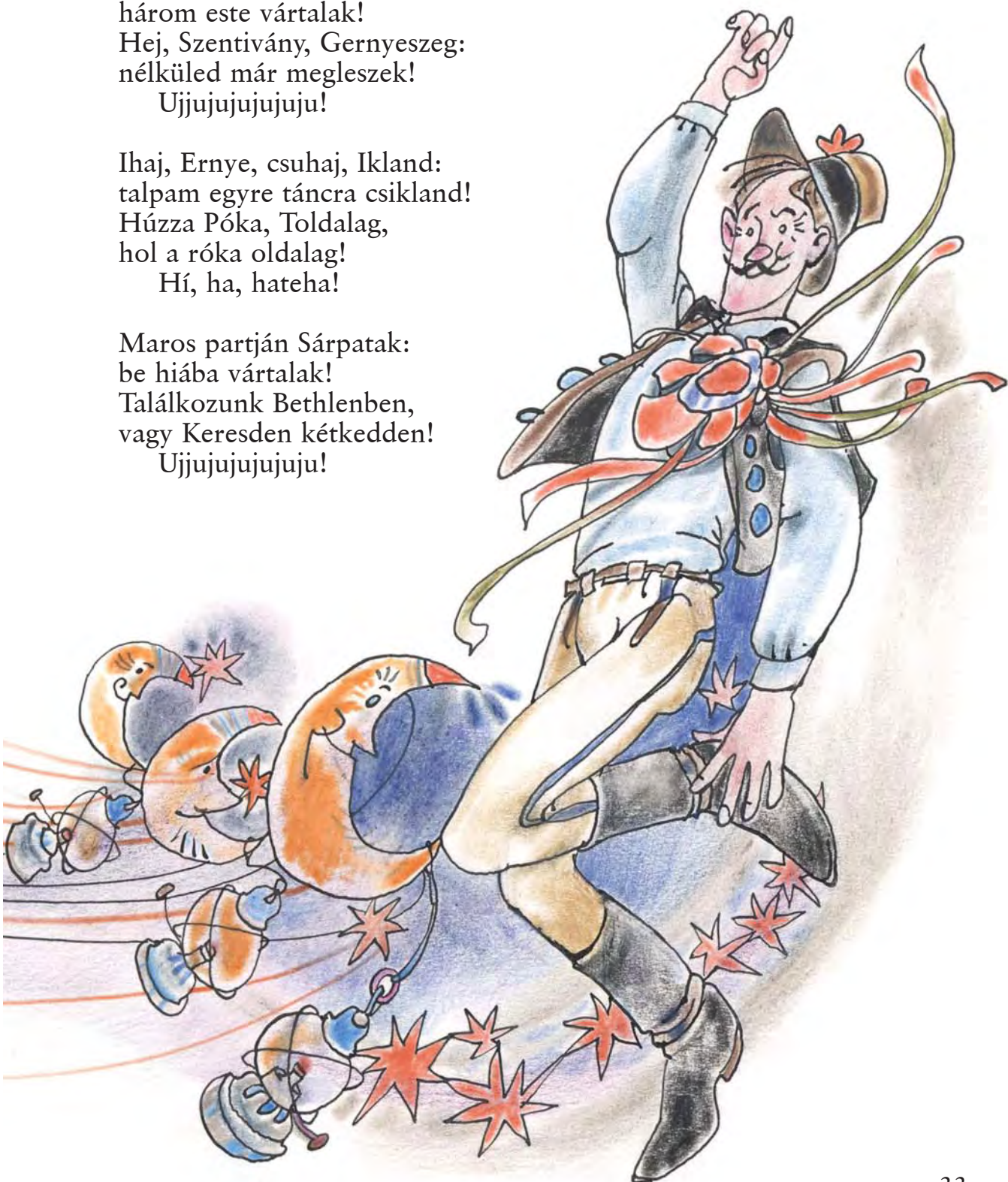

Sárpataki csujogatók

Sáromberke, Sárpatak:
három este vártalak!
Hej, Szentivány, Gernyeszeg:
nélküled már megleszek!
Ujjujujujuju!

Ihaj, Ernye, csuhaj, Ikland:
talpam egyre tánkra csikland!
Húzza Póka, Toldalag,
hol a róka oldalag!
Hí, ha, hateha!

Maros partján Sárpatak:
be hiába vártalak!
Találkozunk Bethlenben,
vagy Keresden kétkedden!
Ujjujujujuju!

Négy falvédő

1.

Barna kislány
Az én babám,
mint a búza-
Mező, az ám!

2.

Darumadár fönn jön,
Magányosan krúgat,
De engem a földön
Minden kutya úgat.

3.

Gyere Bodri kutyám,
Jól meghegyezd füled:
Nekünk a faluban
Boldogság nem szület!

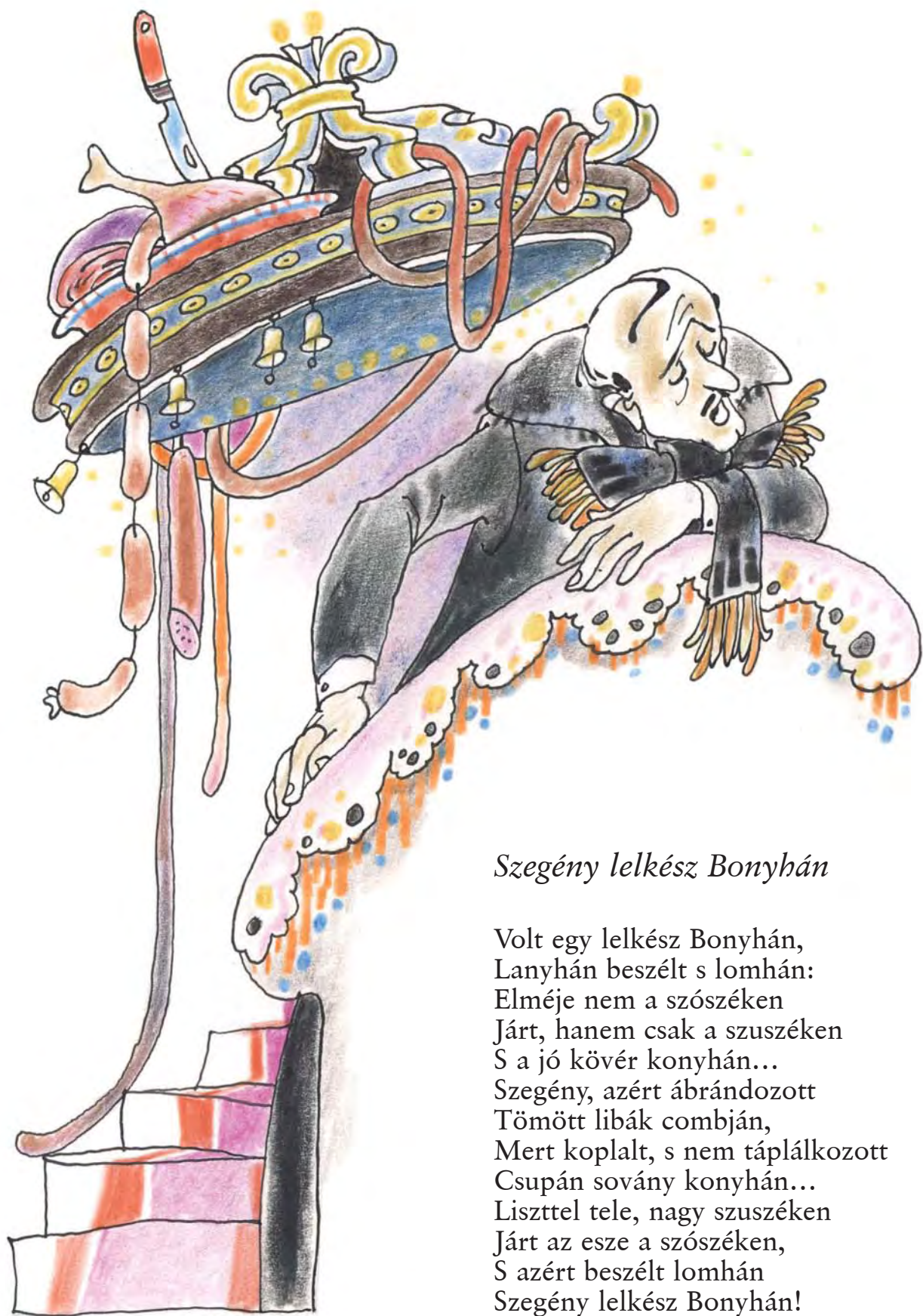

4.

Derék az én uram,
A bajusza pödrött:
Magyarosan hordja
Helyettem a vödröt!

Szegény lelkész Bonyhán

Volt egy lelkész Bonyhán,
Lanyhán beszélt s lomhán:
Elméje nem a szószéken
Járt, hanem csak a szuszéken
S a jó kövér konyhán...
Szegény, azért ábrándozott
Tömött libák combján,
Mert koplalt, s nem táplálkozott
Csupán sovány konyhán...
Lisztel tele, nagy szuszéken
Járt az esze a szószéken,
S azért beszélt lomhán
Szegény lelkész Bonyhán!

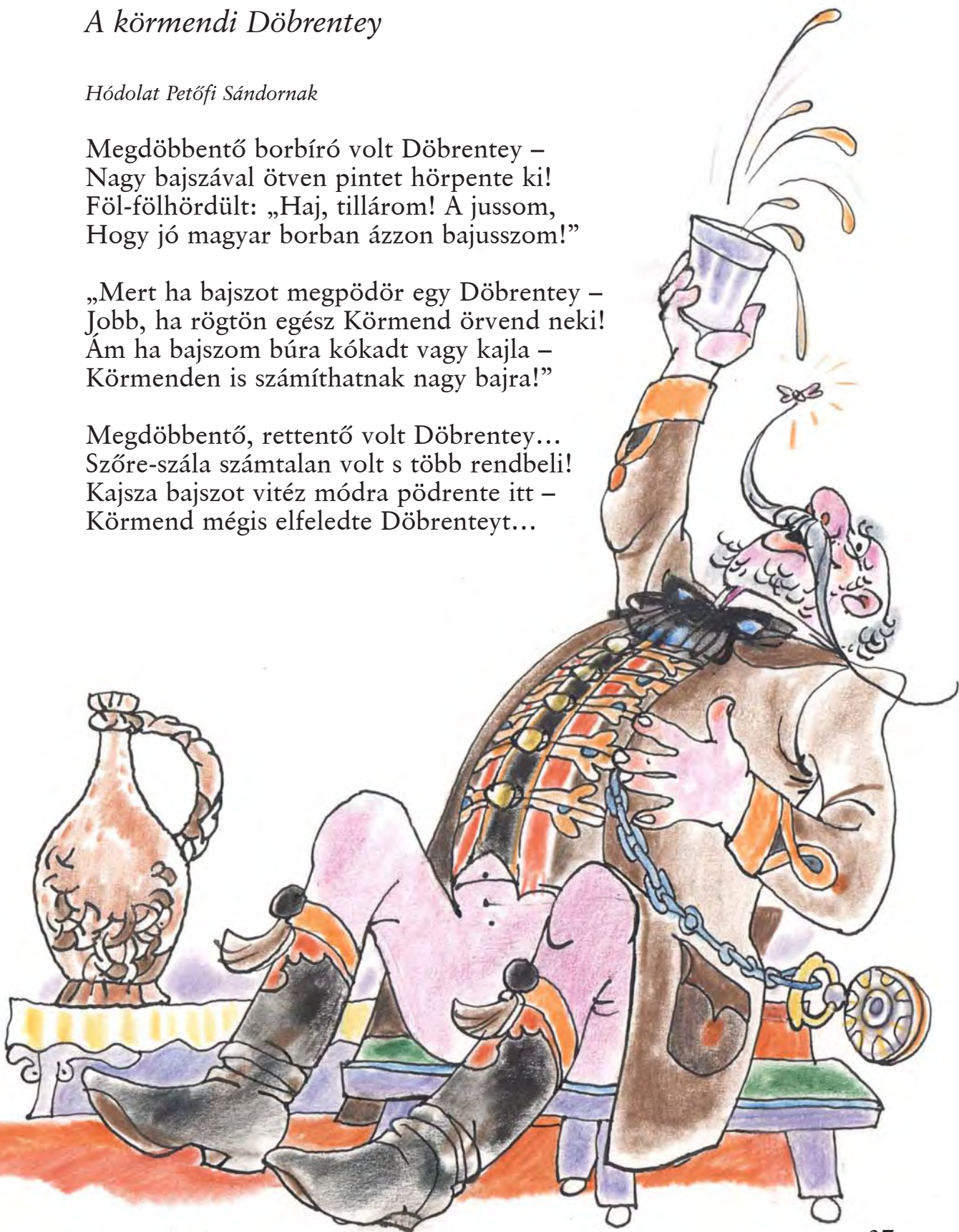
A körmendi Döbrentey

Hódolat Petőfi Sándornak

Megdöböntő borbíró volt Döbrentey –
Nagy bajszával ötven pintet hörpente ki!
Föl-fölhördült: „Haj, tillárom! A jussom,
Hogy jó magyar borban ázzon bajusszom!”

„Mert ha bajszot megpödör egy Döbrentey –
Jobb, ha rögtön egész Körmend örvend neki!
Ám ha bajszom búra kókadt vagy kajla –
Körmenden is számíthatnak nagy bajra!”

Megdöböntő, rettentő volt Döbrentey...
Szőre-szála számtalan volt s több rendbeli!
Kajsza bajszot vitéz módra pödrente itt –
Körmend mégis elfeledte Döbrenteyt...

Szamár jósol Pürkerecen

Szamár bóg: „Vigyázat, Pürkerek!
Ez az ősz sivárabb, szürke lesz!”

Bánatát hiába

Súríti iába –

Jóslatért úgyse jár sült pereg,
Szamárnak úgyse hisz Pürkerek!

Szatmári ballagó

Hazafelé ballag Gál:
Szamarával ballagdál.
Lassún, lomhán halad Gál:
Csak kutyája szaladgál.

Lohol az eb, baktat Gál úr:
Csak a szamár marad hátul.
Levél hullong magas fárul:
Lapul a föld láthatárul...

Mind lassabban halad Gál:
A kutya sem szaladgál...
Későre jár – csoszog Gál,
Fáradt szamár poroszkál.

Bárcsak jutna haza már
Gál, a kutya s a szamár!

Régi rigmus, őszi dallam

Székelykeresztúr iskolájának

Ódon dalba kezd a lantom,
Széztengedez húrom:
Harang kondul a skólában,
Székelykeresztúron.

Küküllőbe siet a Gagy
Meg a fürge Nyikó:
Kollégium folyosóján
Futkos sok vadcsitkó.

Virágozzék a tanárság!
Székelység, előre!
Forró fejed ne kábítsa
Mindenféle lőre!

Floreáljon a diákság!
Tudományt a főbe!
Sose váljon szitakötő,
Kerékkötő, kefekötő,
Lóköttő belőle!

Kászoni nóta

Kászonaltíz, Kászonfeltíz –
újra tölt a pintér!
Később megint Altíz, Feltíz,
s aztán Kászonimpér!
Pityókos eb, jókedvében
Nyakásson a sintér!

Küküllő menti ugratós

Décsfalván de vígan laktam
Dombocskán a papnál:
Büszkébb portát a környéken
Tán sehol se kapnál!
Csak hiába csalogatna
Arrébb Agyagfalva,
Csak hiába harangozna
Mindkét Galambfalva!
Többet el se vágnál onnan,
Fényesebb a Napnál:
Nincs jobb hely, mint a dombocskán,
Décsfalván a papnál!

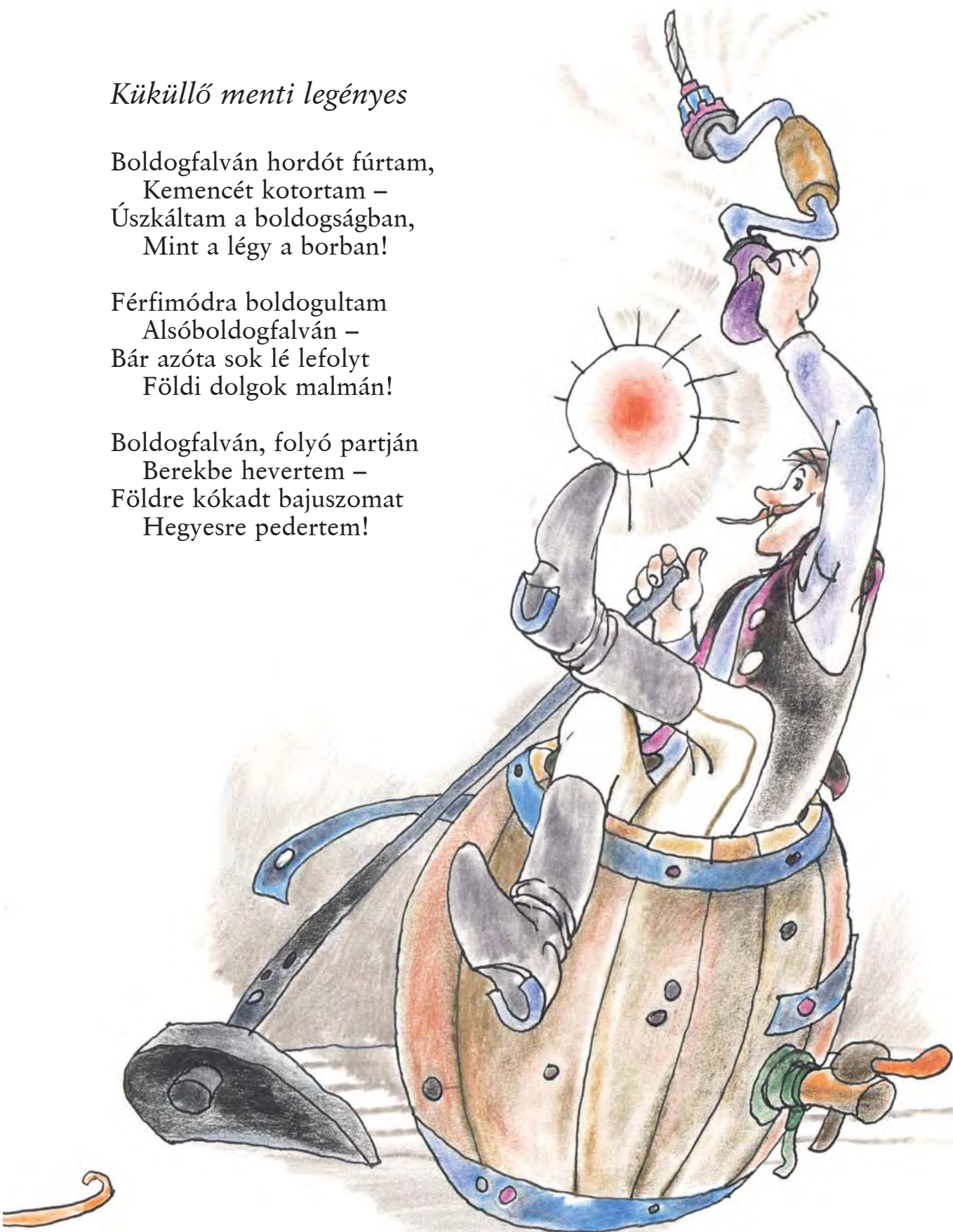

Küküllő menti legényes

Boldogfalván hordót fúrтам,
Kemencét kotortam –
Úszkáltam a boldogságban,
Mint a légy a borban!

Férfimódra boldogultam
Alsóboldogfalván –
Bár azóta sok lé lefolyt
Földi dolgok malmán!

Boldogfalván, folyó partján
Berekbe hevertem –
Földre kókadт bajuszomat
Hegyesre pedertem!

Gagy menti legényes

Andrásfalva fölött, Gagyon
Nagy szomjúság ütött agyon!
Száras kútból nyeltem nagyot:
Gyorsan elfeledtem Gagyot!

Gyere, kezem, gyere, lábam –
Jobb a szekér derekában!
Szájam bármit dúdol, gagyog:
Béföd az éj, bútól ragyog!

Szüreti mulatságok

Nem tud a hód röpdülni:
Ha tud, akkor fácsán!
Macskát fogott a pocok
A papné tornácán.

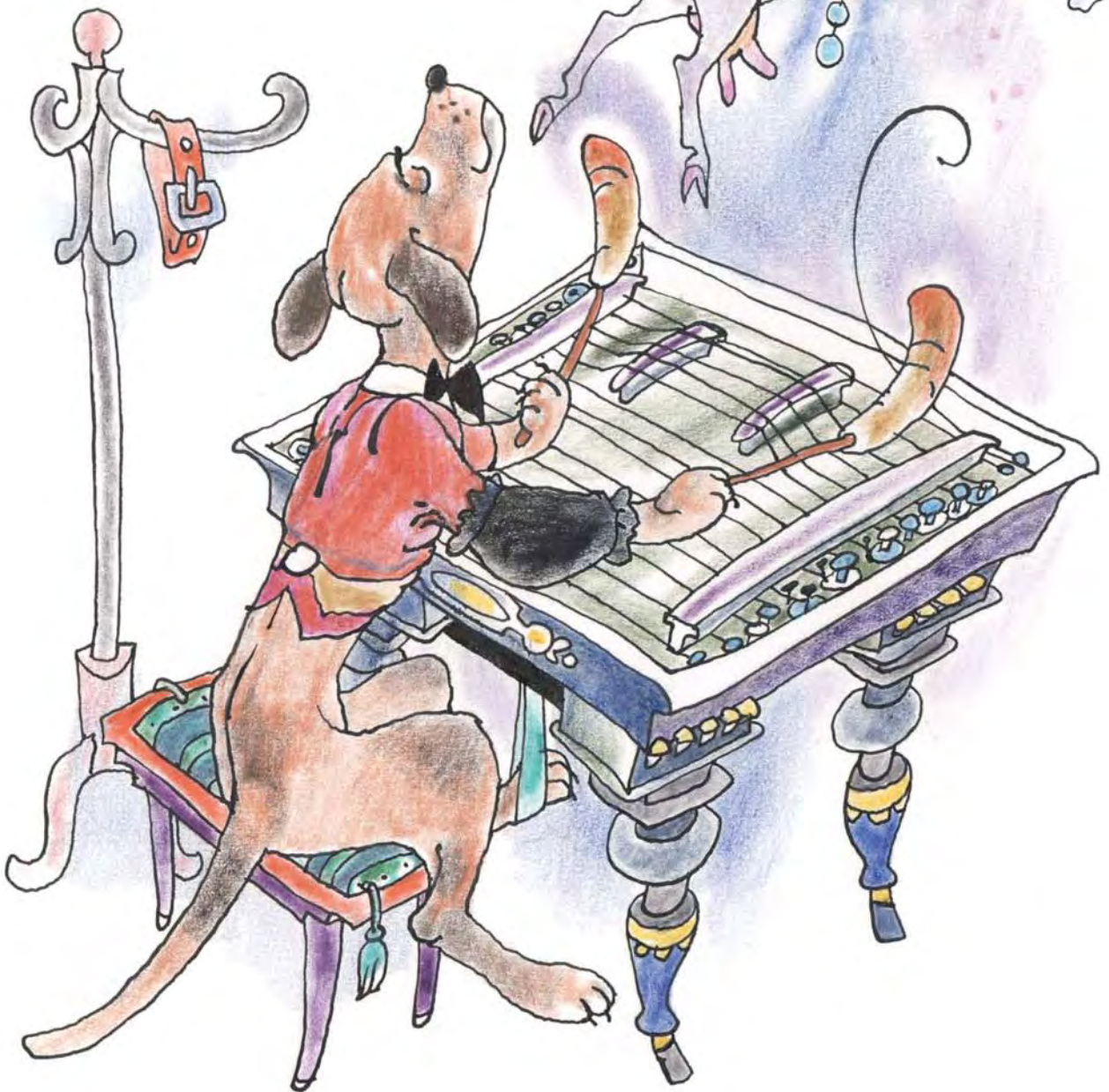
Ha az ökör röpdülne:
Bögne a pinty szépen!
Cickányt fej a vincellér
Bedólt borpincében.

Részeg szamár ha röpül:
Lehetne rigó tán!
Cingár kutya cimbalmoz,
S kesereg a nótán.

Vándor kecskék röpülnek:
Nézi jámbor fácán!
Rovást olvas a bivaly
Régi járompálcán.

Árdeli szép tánc

Hódolat Weöres Sándornak

Szamos partján, Szatmár mellett,
Kurta kocsmá állott –
Vályogfala világgá ment,
Vagy iszappá mállott.
Így volt rég, úgy volt rég,
Citera, nyenyere, brácsa,
Szamos hátán elvándorolt
A kármentő rácsa.

Maros partján, Sárpatakon
Volt nagyapám gátör –
Azóta már földet morzsol,
Zuhog az ár, s áttör.
Így volt rég, úgy volt rég,
Viola, fidula, hárfa,
Maros hátán száraz faág
Úszik át a nyárba.

Küküllőben fürödtek a
Keresztúri lányok –
A vén füzes künn a parton
Perzselték a lángok.
Így volt rég, úgy volt rég,
Citera, viola, gardon,
Egyik húzza, a másik vonja,
Én a bőgőt tartom!

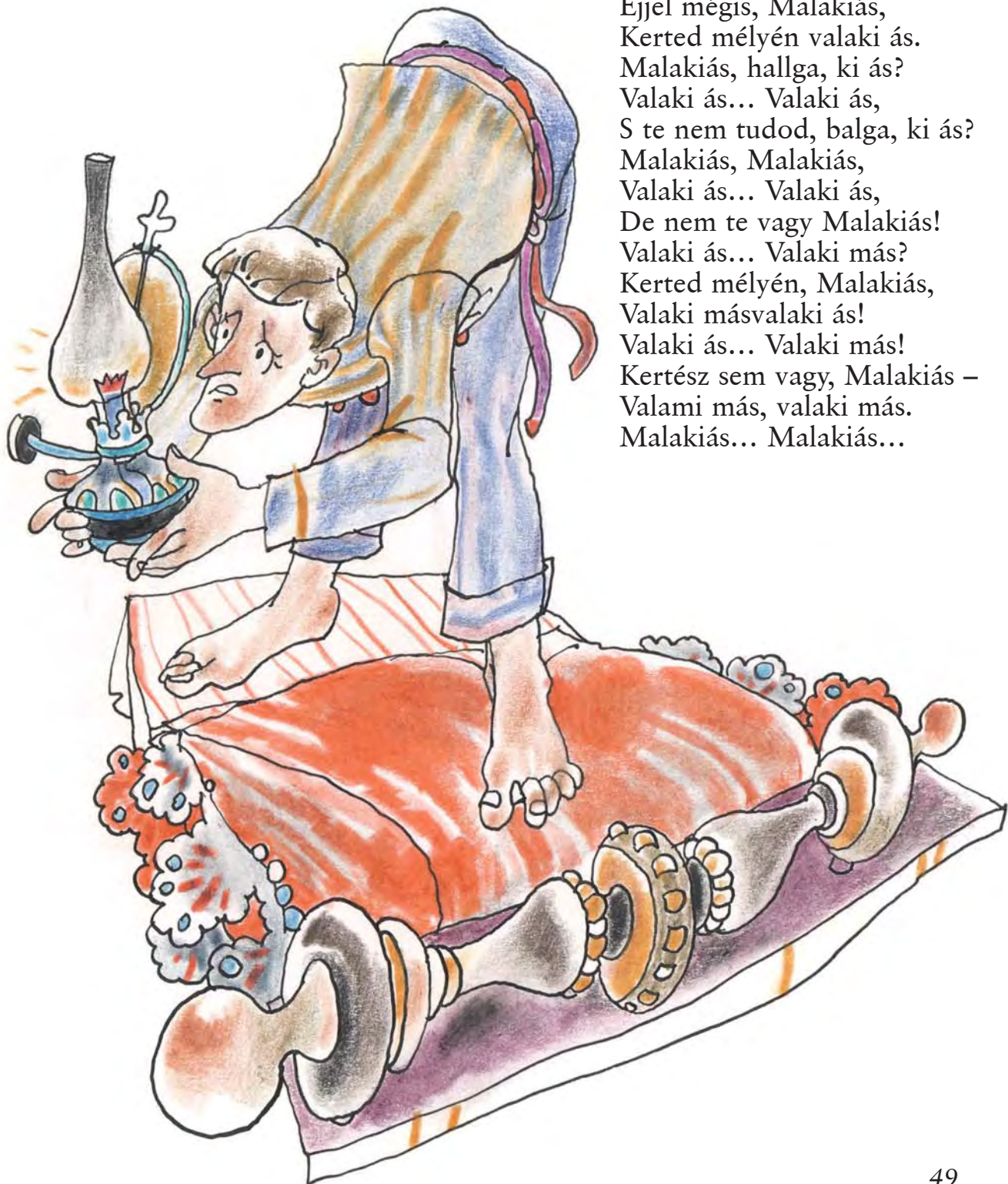
Mindszent hava

Fény borzong, erdőknek zöldje egyre gyérül,
Fáradt lomb lezörren tölgyes terebélyrül...
Tátong a láthatár: mag perreg, szín terem.
Torkig a föld, akár nagy, kerek cinterem.

Malakiás

Malakiás, Malakiás,
Jó kertész vagy, Malakiás!
Éjjel mégis, Malakiás,
Kerted mélyén valaki ás.
Malakiás, hallga, ki ás?
Valaki ás... Valaki ás,
S te nem tudod, balga, ki ás?
Malakiás, Malakiás,
Valaki ás... Valaki ás,
De nem te vagy Malakiás!
Valaki ás... Valaki más?
Kerted mélyén, Malakiás,
Valaki másvalaki ás!
Valaki ás... Valaki más!
Kertész sem vagy, Malakiás –
Valami más, valaki más.
Malakiás... Malakiás...

Énlaki bánat

Énlakán nem én lakom.
Sem kapum, sem ablakom,
Hogy küszöbről széttekintsek:
Mért kísértnek még e kincsek?
Nincs tető, tornác, eresz –
Más kuporgat, más szerez...
Sem kutyám, se lomha macskám,
Hegyre kaptató lovacskám,
Házam, juhom, bivalyom –
Nem is tudom, mi bajom?
Sem kapum, sem ablakom:
Énlakán sem én lakom.

Bús Bihal

(Buffalo Bill cirkuszából)

Vándorcirkusz visz magával
Körbe-körbe, vurstlival...
Nagy mutatvány lett belőlem:
Úgy hívnak, hogy Bús Bihal.

Indián nevem nem érti
Senki... Bámulok merengve
Rács mögé zárt tigrisekre,
Csimpánzokra, gyermekekre.

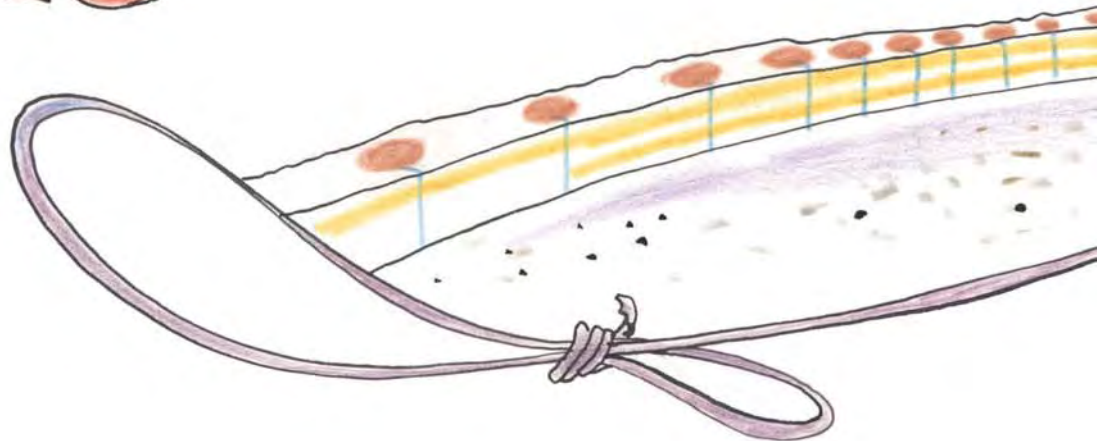
Csatabárdom rég elástam...
S hogy hová – már elfeledtem.
Büszke hírem, hősi múltam
Lopva múlik el felettem.

Lasszót vetek, műlovargok,
Célba lődözök, ha kell...
S egy a vágyam: messze futni,
Ponyva-létből el, csak el!

Békepipámat elszívták,
Ellopták szent amulettöm:
Sanda sápadtarcúak közt
Szinte én is Samu lettem!

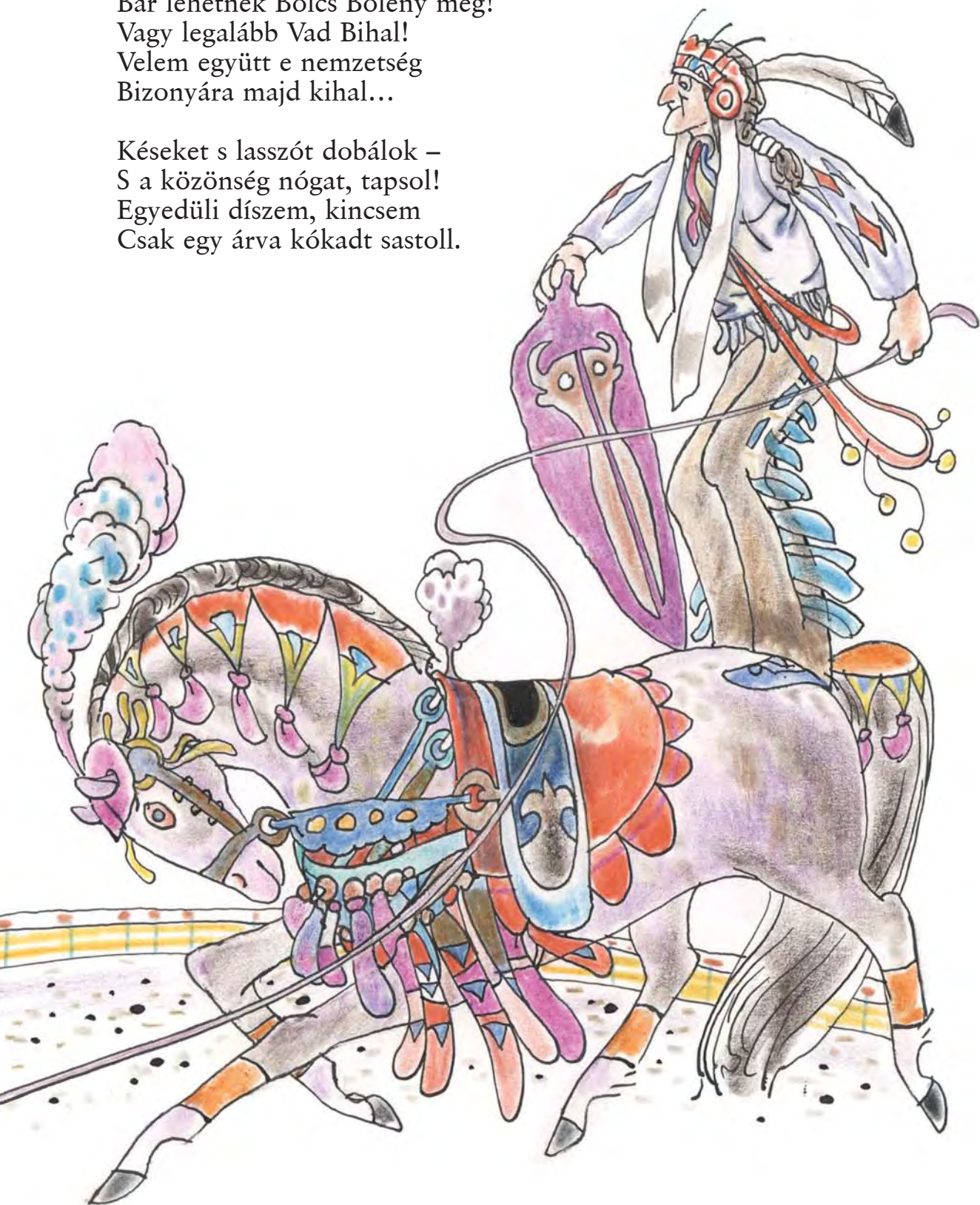
Torkig vagyok cirkuszokkal,
Ketrecekkal, vurstlival,
Artistákkal, s azzal is, hogy
Úgy becéznek: Bús Bihal!

Persze hajdan, míg szabadként
Éltem itt a völgy ölén,
Szébb nevem volt, rettegettebb,
S titkosabb is: Bölcs Bölény.

Bár lehetnék Bölcs Bölény még!
Vagy legalább Vad Bihal!
Velem együtt e nemzetség
Bizonyára majd kihal...

Késeket s lasszót dobálok –
S a közönség nógat, tapsol!
Egyedüli díszem, kincsem
Csak egy árva kókadt sastoll.

Nem maradt nekem csupán
Egyetlenegy tollam –
Mások jól megtollasodtak,
Azt az illen-ollan!

Vándorcirkusz lett világom:
Döcögök a vurstlival...
Nagy Szellem, mi lett belőled?
Kérem én, a Bús Bihal.

Télelő

Négy cinke rebben el kilenc verébbel.
A varjú is fagyott kölest ebédel –
Verébül károg, hogy szavát megértsék!
Ropogni kezd a tiszta, tág fehérség.

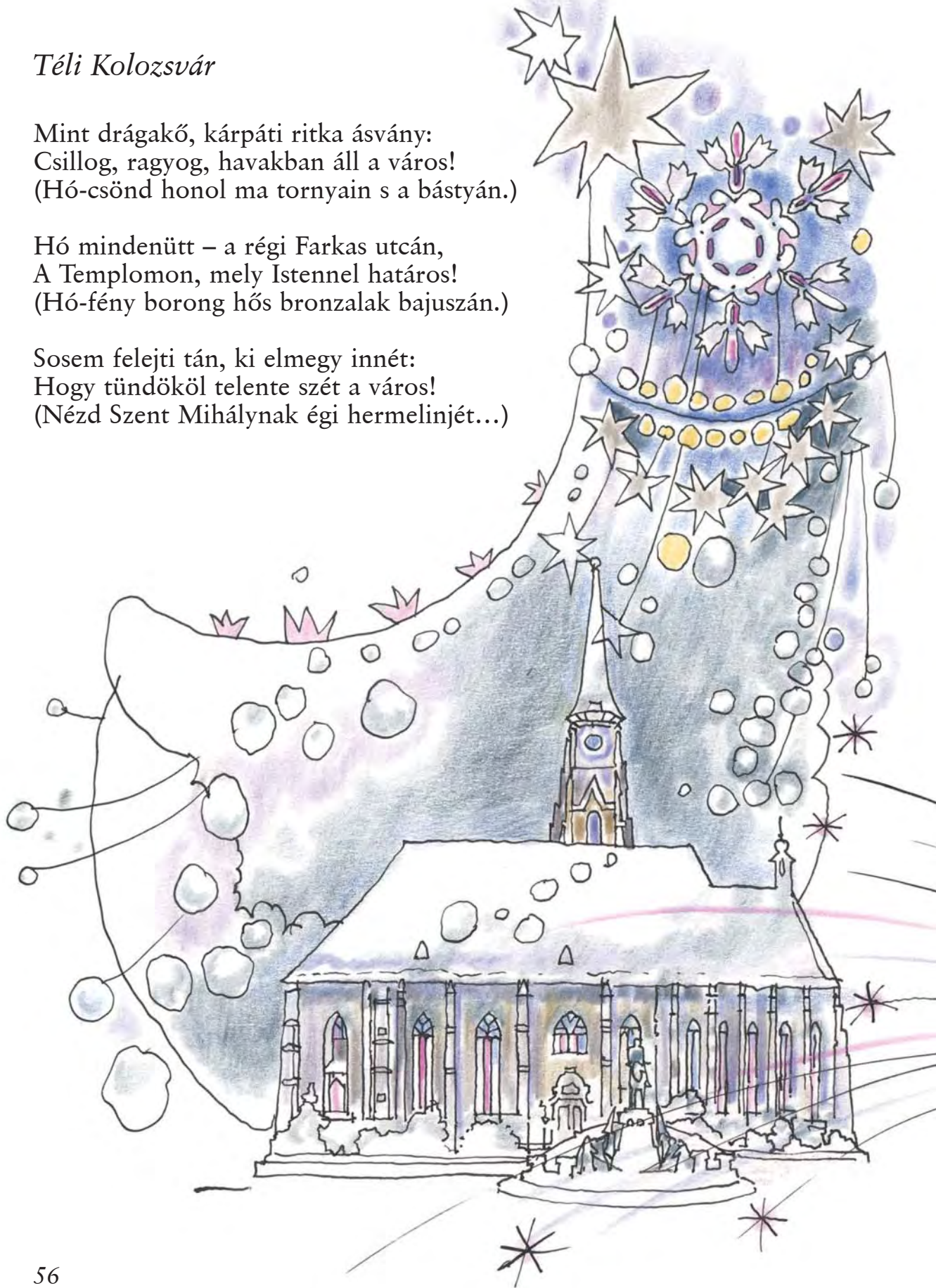

Téli Kolozsvár

Mint drágakő, kárpáti ritka ásvány:
Csillog, ragyog, havakban áll a város!
(Hó-csönd honol ma tornyain s a bástyán.)

Hó mindenütt – a régi Farkas utcán,
A Templomon, mely Istennel határos!
(Hó-fény borong hős bronzalak bajuszán.)

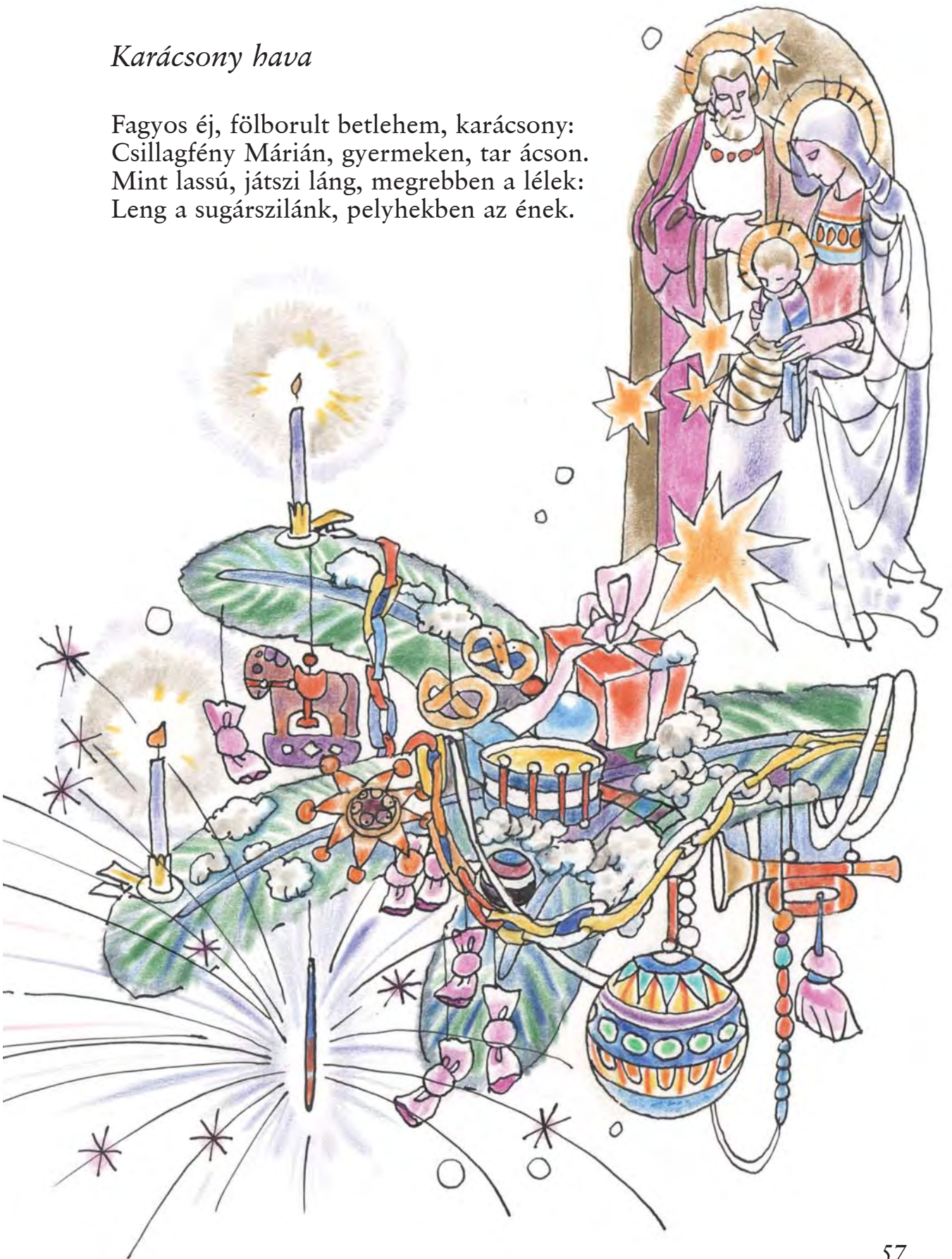
Sosem felejtí tán, ki elmegy innét:
Hogy tündököl telente szét a város!
(Nézd Szent Mihálynak égi hermelinjét...)

Karácsony hava

Fagyos éj, fölborult betlehem,
karácsony: Csillagfény Márián,
gyermeken, tar ácsón.
Mint lassú, játszi láng,
megrebben a lélek:
Leng a sugárszilánk,
pelyhekben az ének.

Tartalom

- 5 Napsugár-csízió
8 Boldogasszony hava
9 Erdélyi tél
10 Tibeti gyermekdal
11 Télutó
12 Farsangi bolondságok
15 Egeresi nóta
16 Böjtmás hava
17 Éjszaka a havason
18 Az ismeretlen bőregér
19 Tavaszutó
20 Japán part
20 Japán nyár
20 Japán lány
21 Japán kert
22 Japán hegy
22 Japán dal
23 Japán út
23 Japán est
24 Júniusi gombászás
25 Emlékkép
26 Szentábrahámi zápor
27 Vásárhelyi vásár
31 Marossárpataki nyár
32 Kisasszony hava
33 Sárpataki csujogatók
34 Négy falvédő
36 Szegény lelkész Bonyhán
37 A körmendi Döbrentey
38 Szamár jósol Pürkerecen
39 Szatmári ballagó
40 Régi rigmus, őszi dallam
41 Kászoni nóta
42 Küküllő menti ugratós
43 Küküllő menti legényes
44 Gagy menti legényes

- 45 Szüreti multságok
- 47 Árdeli szép tánc
- 48 Mindszent hava
- 49 Malakiás
- 50 Énlaki bánat
- 51 Bús Bihal
- 55 Télelő
- 56 Téli Kolozsvár
- 57 Karácsony hava

Felelős kiadó Visky András
Felelős szerkesztő Daray Erzsébet
Műszaki vezető Lőrincz Előd
Borítóterv és tipográfia Deák Ferenc

Kiadja: CE Koinónia Kiadó Kolozsvár
Levél- és rendelési cím:
RO-3400 Cluj, Str. Paris Nr. 15
E-mail: koinonia@mail.dntcj.ro
www.koinonia.ro
ISBN 973 8022 61 4